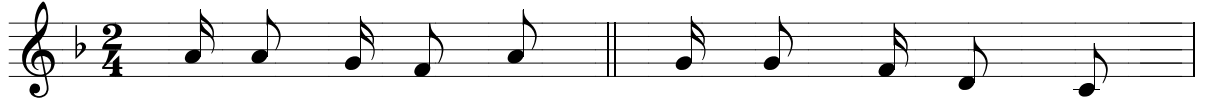

Bóng ai qua thềm.

Văn Chung

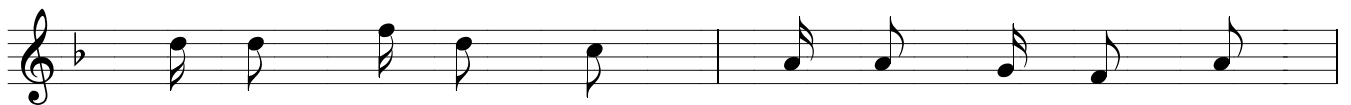
Những lúc em ngồi suốt canh khuya bên đèn miệt

mài cùng một manh áo len Vắng bóng anh em chờ

mong anh cố sức em đan thật nhanh

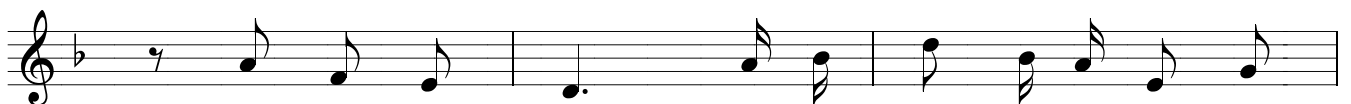
Em đan áo cho xong còn hòng đông này vắng

hình anh em lạnh lùng thay Xa anh em nhớ manh

áo ấy khiến em quên lạnh lùng khi ngồi trước đèn

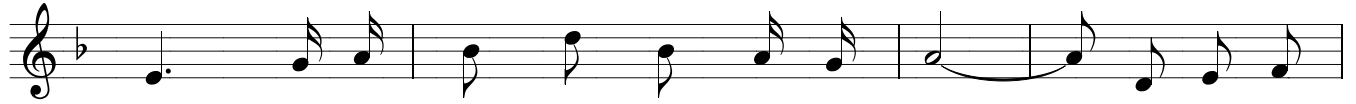
Bóng ai qua thềm vừa như thoáng lướt trên nền trời

đêm Ngừng tay em thấy gió lay màn

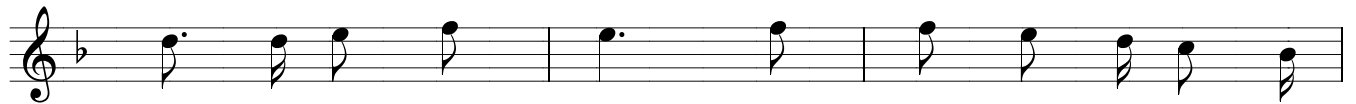
trúc bóng qua êm đêm Từng cơn gió

êm làm xô tấm áo len trên lòng em Lòng em xao

xuyến muốn nghiêng mình tránh gió qua bên thềm

Rồi thời gian ấy qua tấm áo em đan chưa xong

mà Cứ mỗi khi làn gió lướt qua bên

mình thì lòng em thấy xoắn xang vì

gió nâng áo len em gần kề trái tim

Mùa đông sắp đến gió lay mảnh

trúc bóng ai qua thềm.